

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Savca Elena,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Loredan către Savca Elena cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 01 octombrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 20 august 2018, Roșca Loredan a înaintat acțiune către Savca Elena, concretizată pe parcurs, cu privire la încasarea datoriei în sumă de 19860 euro, a penalității calculată până la 22 ianuarie 2019, dar nu mai mult de 180 zile, în sumă de 17774, 70 euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 2066, 26 euro, a taxei de stat în mărime de 5000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei și a onorariului de succes al avocatului potrivit pct. 4.1 din contractul de asistență în mărime de 3968, 19 euro.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 21 februarie 2018, în temeiul unui contract, reclamantul i-a împrumutat Elenei Savca, suma de 19860 euro pe un termen de 3 luni, ultima obligându-se să restituie suma împrumutului până la 21 mai 2018, iar în caz de neonorare a obligației asumate, conform pct. 2.2 al contractului, să plătească o penalitate în mărime de 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere.

În termenul stabilit, Savca Elena nu și-a onorat obligația asumată, astfel, la 21 mai 2018, în adresa ei a fost expediată o somație în vederea restituirii împrumutului, care însă nu a fost recepționată de către pârâtă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 octombrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, cu încasarea din contul Elenei Savca în beneficiul lui Roșca Loredan, a sumei de 19860 euro cu titlu de datorie contractuală, a sumei de 17774,70 euro cu titlu de penalitate, a sumei de 2066,26 euro cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 5000 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, în partea pretențiilor cu privire la încasarea sumei de 3968,19 euro cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei ce depășește 3500 lei cu titlu cheltuieli de asistență juridică, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Savca Elena în folosul Statului, taxa de stat în sumă de 19188,23 lei.

La 28 noiembrie 2019, Savca Elena a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 01 octombrie 2019, concretizată pe parcurs, solicitând, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, a fost respins apelul declarat de Savca Elena, cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 01 octombrie 2019.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel, Curtea de apel a remarcat faptul că, la data expirării termenului stipulat în contractul de împrumut – 21 mai 2018, Savca Elena nu și-a onorat obligațiile față de Roșca Loredan.

Ca consecință, Colegiul a apreciat ca fiind întemeiate pretențiile privind încasarea de la Savca Elena în folosul lui Roșca Loredan a sumei de 19860 euro cu titlu de datorie contractuală, și subsecvent a dobânzii de întârziere în sumă de 2066, 26 euro și a penalității contractuale în mărime de 17774, 70 euro.

La 24 decembrie 2020, a fost înregistrat recursul Elenei Savca, prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 01 octombrie 2019, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Loredan să fie respinsă.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt relevante cazului dat, Savca Elena a invocat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au interpretat eronat legea și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel, recurenta a menționat că la materialele cauzei lipsesc probe care să confirme primirea sumei solicitate, iar instanțele de judecată nu au verificat posibilitatea financiară a lui Roșca Loredan de a împrumuta careva sume, iar transmiterea sumei date contrazicându-se în conținutul contractului de împrumut și de ipotecă, care reflectă doar intenția de a transmite suma de bani, precum și starea materială grea a intimatului.

În altă ordine de idei, instanțele de judecată nu au luat în considerare cuantumul penalității contractuale, solicitate spre încasare.

De asemenea, recurenta a menționat că la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, se examinează cauza civilă la cererea ei către Roșca Loredan, cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, încheiat între Roșca Loradan și Savca Elena, care a fost pus la baza actelor judecătorești contestate prin prezenta acțiune, iar la Procuratura Chișinău se examinează plângerea ei, cu privire la intentarea cauzei penale și atragerea la răspundere penală a Dinei Roșca și a lui Roșca Loredan pentru comiterea infracțiunii de însușire a mijloacelor bănești prin escrocherie de la Savca Elena.

Respectiv, ignorarea circumstanțelor menționate supra, a dus la soluționarea greșită a cauzei și emiterea unei hotărâri ilegale, erorile comise ducând la încălcarea drepturilor

și libertăților fundamentale ale omului.

Suplimentar, recurenta a menționat că ilegalitatea actului judecătoresc emis de către prima instanță, se demonstrează prin faptul că aceasta a încălcat dreptul la asistență juridică, și anume a respins prima și unica solicitare de amânare a cauzei pentru angajarea unui avocat, or, fiind lipsită de posibilitatea de a prezenta probe care le considera necesare, recurenta a fost pusă pe picior de inegalitate cu intimatul Roșca Loredan.

În concluzie, recurenta a punctat că neatragerea în proces a notarului Secrieru Iana precum și ne-audierea unor martori, care puteau elucida unele aspecte ce țin de datoria în cauză, instanțele de judecată au admis o violare vădită a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, fapt ce constituie temei de casare a hotărârii cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

La 19 februarie 2021, avocatul Gorobica Oleg, în interesele lui Roșca Loredan, a depus referința la recursul declarat de Savca Elena, prin care a solicitat declararea inadmisibilității sau respingerea în fond a cererii de recurs.

Conform art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, a fost expediată participanților la proces la 29 octombrie 2020, prin intermediul poștei electronice. (f.d. 220 vol.I).

Astfel, potrivit art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs, înregistrată la 24 decembrie 2020, a fost depusă în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul Elenei Savca, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit.

f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenteii este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Savca Elena.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Savca Elena.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru